

Més de 6.000 milions d'euros, segons Hisenda, és el diner negre que milers d'acaparadors espanyols han ocultat i desviat a comptes **capbussats** de la filial suïssa del **HSBC**, un dels principals bancs del món. Els mitjans van fer públic **el frau** abans de l'estiu. Quatre mesos després, no s'ha obert cap diligència judicial a Espanya. L'Agència Tributària notificà cordialment als avars que havien estat *fitxats* i els oferí un repertori de facilitats per liquidar el deute, els interessos i els recàrrecs. Cal recordar que, tractant-se d'un delicte molt greu contra les arques públiques, aquesta formalització de les devolucions en tan còmodes terminis -per a presumptes delinqüents!- fou **durament criticada** per l'*Organización Profesional de Inspectores de Hacienda del Estado* (IHE). De fet, en els seus requeriments, sembla que Hisenda es mostrà aleshores tan misericordiosa que han sigut **pocs** els evasors que han decidit «*posar-se al dia*». Ara, com reclamaven els inspectors, caldrà fer el que s'hauria d'haver fet immediatament: **obrir inspeccions** als sospitosos i prendre mesures coercitives. Mentrestant, a favor de qui ha jugat el temps -i l'Agència Tributària- si els diners poden viatjar a la velocitat de la llum de Suïssa a les Bahames?

La negativa, en qualsevol cas, a acceptar aquesta clemència fiscal significa que la majoria d'estafadors han robat *tant* que ara els compensa afrontar la via penal i comprar els advocats que calguen per demorar o invalidar, arribat el cas, qualsevol procediment judicial que pugui emprendre l'Agència Tributària. I ho poden afrontar gràcies a un subterfugi jurídic que en cap moment suprimiria la presumpció de la seua condició de lladres, però sí el judici i la presó: que la documentació que els involucra fou «*robada*» per un antic empleat del HSBC (robada al banc dels lladres, per entendre'ns). I si no tingueren aquesta evasiva, no patiu, que se n'inventarien una altra, que per això són evasors, no? Uns experts. El fet que un portaveu de l'HSBC a Suïssa haja fet gàrgares amb aquest legalisme palesa que Hisenda no només s'haurà d'enfrontar a l'entrenat exèrcit d'advocats de les mil i una fortunes que s'han fugat; també haurà d'acabar-se amb un dels principals bancs del món i, com no, amb els paranys legals d'un paradís fiscal com és Suïssa. Per aquestes raons i algunes **altres**, Hisenda *s'ho pensarà* molt: *con los mercados hemos topado, Sancho*. Una altra vegada. Sí, hem topat amb la més absoluta desvergonya. Hi afegiré, per últim, dos gotes de vinagre: 1) Quant de temps li hauria costat actuar a la policia si el govern francès li passara a l'espanyol una llista *robada* amb el nom de terroristes i l'adreça on s'hi amaguen? 2) Són 24.000 els noms que apareixen en la llista de lladres, de gairebé tots els Estats d'Europa; què fa la Unió

Europea? *Le soleil ne brille pas pour tout le monde.*

Button

Button

«*Comfortably numb*», de Pink Floyd